

РЕШЕНИЕ

№ 11982

гр. София, 15.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 04.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4859** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „Нова Асет“ ЕООД с[ЕИК], чрез процесуален представител с пълномощно, срещу Решение № Ж – 317/09.04.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

В жалбата се твърди, че оспорения административен акт е незаконосъобразен, тъй като е постановен при липса на мотиви, както и в нарушение на материалния закон. Сочи се, че жалбоподателят „Нова Асет“ ЕООД се легитимира като титуляр на учредено вещно право на ползване с НА № 33/23.02.2015г. относно имот в [населено място], [улица]– ресторант. От 2015 до 20.11.2023г. „Нова Асет“ ЕООД отдало под наем имота на „Булгаре С.А“ ЕООД и е „разписано, нотариално заверено съгласие дружеството – наемател да встъпва с договорни отношения с „Електроразпределение Север“ АД с цел да не се носи отговорност за чужди задължения. Въпреки това на жалбоподателя „Нова Асет“ ЕООД било отказано да бъде възстановено снабдяването с електрическа енергия на обекта, находящ се [населено място], [улица], което е било преустановено, поради наличие на неплатени задължения, натрупани от наемателя на обекта – „Булгаре С.А“ ЕООД, както и е била отказана смяната на титуляря по договора. Счита се, че смисълът на разпоредбата на чл. 102 а, ал.5 от Правилата за търговия с електрическа енергия (ПТЕЕ) не е да се отговаря за чужди задължения. От друга страна, ако тълкуването на чл. 102 а, ал.5 от ПТЕЕ е

каквото се прави от КЕВР (че жалбоподателят следва да отговаря за чужди задължения) - то тогава тази разпоредба би била незаконосъобразна, тъй като противоречи на принципа по чл. 23, т.5 от ЗЕ. Иска се отмяна на оспореното решение на КЕВР и се заявява претенция за присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно и своевременно призован, чрез адв. А., с пълномощно по делото, не се явява и не се представлява. От адв. А. е постъпила молба, с която се изразява становище по същество. Жалбата се поддържа по изложените в същата съображения. Иска се отмяна на оспореното решение на КЕВР. Претендира се разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът –КЕВР, редовно и своевременно призован, се представлява в съдебно заседание от юрк.Б., която моли жалбата да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки, в които сочи, че „целта на разпоредбата на чл. 102 а, ал.5 от ПТЕЕ, в случай че новият собственик или ползвател на обект сключва договор с нов доставчик, включително и в хипотезата на ал.3, съответният мрежови оператор регистрира смяната на доставчика при липса на мотивирано възражение от доставчика на обекта по ал.2, в частта „ мотивирано възражение“- е да се преустанови едно недобросъвестно поведение, целта на разпоредбата е да бъдат изпълнени възникналите задължения, както и да бъдат отстранени причините за възражението и/или да се защитят правата на всички участници в процедурата“. В приложените по делото възражения било посочено правното основание -чл. 102 а, ал.5 от ПТЕЕ, както и причината- поради просрочени задължения, които не са изпълнени, което удовлетворявало изискването за мотивираност.Иска се жалбата да бъде отхвърлена. Заявява се претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни- „Електроразпределение Север“ АД и „Енерго про Енергийни услуги“ ЕАД, редовно и своевременно призвани, не се представляват. От същите са постъпили подробни писмени бележки, с които се иска жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Заявяват се претенции за присъждане на юрисконсултски възнаграждения.

СГП, редовно и своевременно призована , не изпраща представител и не взема становище по същество.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят „Нова Асет“ ЕООД се легитимира като титуляр на учредено вещно право на ползване с НА № 33/23.02.2015г. относно имот в [населено място], [улица]- ресторант„С.“. От 2015 до 20.11.2023г. „Нова Асет“ ЕООД отдало под наем имота на „Булгаре С.А.“ ЕООД с ЕИК 207283962.

Снабдяването с електрическа енергия за обект с УИН32Z420000101209L, находящ се в [населено място], [улица]- ресторант „С.“, с абонатен номер 0101209 е било преустановено.

На 12.12. 2023г. от „Нова Асет“ ЕООД е подадено Заявление за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Електроразпределение Север“ АД при Общи условия с вх. № 6709096/12. 12.2023г. за обект – ресторант „С.“ в [населено място], [улица], с абонатен номер 0101209, във връзка със смяна на титуляря. При подаване на заявлението е представен документ за учредено вещно право на ползване- НА № 33/23.02.2015г. По делото е приложен също и Договор за доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция от 12. 12.2023г., сключен между „Енерго про Продажби“ АД (Доставчик от

последна инстанция) и „Нова Асет“ ЕООД (клиент). На 20.12.2023г. „Електроразпределение Север“ АД е отправило уведомление към доставчика на електрическа енергия за промяна на балансиращата група от 01. 01. 2024г. във връзка със заявеното от „Нова Асет“ ЕООД искане за встъпване в договорни отношения. На 28.12. 2023г. от доставчика на електрическа енергия за обекта, а именно от „Енерго про Енергийни услуги“ ЕАД е постъпило възражение срещу смяна на собственик/ ползвател, поради наличие на неплатени задължения за електрическа енергия. Във възражението е посочено : “ поради наличие на неплатени задължения, възражаваме за смяната на собственик/ ползвател за следните обекти“ и в табличен вид са изброени следните данни: „ЕИК[ЕИК], име на клиент- „Булгаре“ ЕООД, абонатен номер 0101209, клиентски номер [ЕГН]“. С писмо, изпратено на 28.12.2023г. електроразпределителното дружество уведомило „Нова Асет“ ЕООД за постъпилото възражение от доставчика и че отстраняването на причините за същото следва да бъде направено до края на работния ден на 29.12.2023г. В „Електроразпределение Север“ АД не е постъпила информация за оттегляне на възраженията на доставчика на електрическа енергия („Енерго про Енергийни услуги“ ЕАД) и с позоваване разпоредбата на чл. 102 а ал.5 от ПТТЕЕ процедурата по смяна на титуляря за обекта с абонатен № 0101209 не е изпълнена.

На 09.01.2024г. от „Нова Асет“ ЕООД е подадено отново Заявление за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Електроразпределение Север“ АД при Общи условия за обект – ресторант „С.“ в [населено място] с абонатен номер 0101209 във връзка със смяна на титуляря. Отправено е уведомление към доставчика на електрическа енергия за промяна на балансиращата група от 01. 02. 2024г. и е постъпило идентично възражение от „Енерго про Енергийни услуги“ ЕАД срещу смяна на собственик/ ползвател, поради наличие на неплатени задължения за консумирана електрическа енергия. С писмо, изпратено на 30.01.2024г., електроразпределителното дружество уведомило „Нова Асет“ ЕООД за постъпилото възражение от доставчика и че отстраняването на причините за същото следва да бъде направено до края на работния ден на 30.01.2024г. В „Електроразпределение Север“ АД не е постъпила информация за оттегляне на възраженията на доставчика на електрическа енергия/ „Енерго про Енергийни услуги“ ЕАД/ и с позоваване разпоредбата на чл. 102 а ал.5 от ПТТЕЕ процедурата по смяна на титуляря за обекта с абонатен № 0101209 не е изпълнена. В резултат, обектът с УИН32Z420000101209L (абонатен номер 0101209) си останал без снабдяване с електрическа енергия.

Недоволно, дружеството „Нова Асет“ ЕООД е подало жалба до КЕВР, с която е възразило срещу отказ да бъде възстановено снабдяването с електрическа енергия на обекта в [населено място], [улица]- ресторант „С.“ и отказа да бъде извършена смяна на титуляря за визирания обект с абонатен № 0101209.

С оспореното Решение № Ж – 317/09.04.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) е приела, че жалбата на „Нова Асет“ ЕООД е неоснователна и на основание чл. 22, ал.1 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката е прекратила преписката.

Като мотиви с оспореното решение на КЕВР е посочено, че в разпоредбата на чл. 102 а, ал.5 от ПТТЕЕ е даден способ за навременното събиране на задълженията за потребената електрическа енергия от страна на дружеството – доставчик на електрическа енергия (в случая „Енерго про Енергийни услуги“ ЕАД). Цитирани са

разпоредбите на чл. 29, ал. 5 и чл.30, ал.6 от ПТТЕ и е акцентирано на това, че „ненавременното заплащане на предоставената услуга би довело до фактическа невъзможност на дружеството търговец да получи сумите за потребена електрическа енергия, тъй като ще предизвика липса на оборотни средства за заплащане не само на дължимите суми за мрежови услуги на съответния мрежови оператор и за задължения към обществото на ФСЕС, но и за поддържане на финансови обезпечения към борсовия оператор, производители на електрическа енергия, независимия преносен оператор, оператора на електроразпределителната мрежа, ФСЕС кредитни институции“.

По делото са приложени и приети в заверени преписи материалите по ч .гр.д. №183/2024г. на РС-Добрич, видно от които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, съгласно която длъжникът Б. С.А“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] следва да заплати на кредитора „Енерго про Енергийни услуги“ ЕАД сумата от 946 лв. и 52 ст. за консумирана електрическа енергия в периода от 01.09.2023г. до 30.11.2023г. за обекта с УИН32Z420000101209L, клиентски номер [ЕГН], ведно със законната лихва, както и обезщетение за забава (21 лв. и 80 ст.).

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с административната преписка писмени документи, както и представените от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, в законоустановения срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал.1 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдителни, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл. 147, ал. 1 от нея, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен "Жалби" от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички

необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл. 144, ал. 1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл. 145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение на КЕВР обаче не съдържа изискуемите фактически и правни основания, обосноваващи взетото от административния орган решение, поради което е нарушено изискването на чл. 59, ал.2, т. 4 АПК. Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът е длъжен да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК като този контрол обхваща законосъобразността на акта с оглед изложените в същия фактически и правни основания. В настоящия случай, оспореният акт е немотивиран, което е нарушение по чл. 146, т. 2 АПК и е основание за отмяната му. Съгласно чл. 59, ал. 2 АПК, когато административният акт се издава в писмена форма, той следва да съдържа задължително законово предвидените изисквания, в т.ч. фактическите и правни основания за издаването му. По силата на изричната норма на чл. 13, ал. 3 от ЗЕ комисията се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове, като съгласно, ал. 8 при осъществяване на правомощията си тя прилага процесуалните правила, предвидени в този закон, а за неуредените от него случаи - правилата на АПК. Условието за мотивиране на акта представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта и гаранция за защита правата и законните интереси на гражданите и организациите в административното производство. Административният орган е длъжен да изложи фактически и правни основания при издаването на акта си, като в мотивите следва да прецени всички доказателства, които са от съществено значение за административния спор, чието разрешаване се цели с издаването на административния акт. Мотивите не могат да представляват общи разсъждения, а следва да бъдат конкретни съображения на административния орган относими към фактите по случая и приложимата материалноправна административна норма. В мотивите си административния орган следва да прецени всички доказателства, които са от съществено значение за въпроса, чието разрешаване се цели с издаването на административния акт.

В този контекст, в оспореното решение КЕВР се е позовала на разпоредбата на чл. 102а от Правилата за търговия с електрическа енергия (ПТЕЕ). В съответствие с чл. 21, ал. 1, т. 3 от ЗЕ законодателят е предоставил на КЕВР компетентност да приема подзаконови нормативни актове, предвидени в този закон. С ПТЕЕ се урежда дейността по търговия с електрическа енергия между енергийните предприятия и трети лица, те съдържат административноправни норми и се отнасят до неопределен и неограничен брой адресати и имат многократно правно действие. С решение № 110 от 18.07.2013 г. от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране са приети Правила за търговия с електрическа енергия, обнародвани в ДВ брой 66 от 27.07.2013 г.

Според Правилата за търговия с електрическа енергия ПТЕЕ/ - чл. 102 а от същите,

ал. 1 - При подаване на документи за смяна на собственик или ползвател на обект на клиент на пазара по свободно договорени цени новият собственик или ползвател следва да е сключил договорите по чл. 11, т. 1, 2, 4, 9 и 10 или договорите по чл. 11, т. 3, 4, 9 и 10.

Ал.2 (Изм. – ДВ, бр. 40 от 2020 г., в сила от 5.05.2020 г., бр. 110 от 2021 г., в сила от 24.12.2021 г., бр. 36 от 2023 г., в сила от 1.05.2023 г.) - В случай че новият собственик или ползвател желае обектът да се снабдява с електрическа енергия от настоящия му доставчик и са изпълнени изискванията на ал. 1 не по-късно от 25-о число на текущия месец, съответният мрежови оператор регистрира смяната на собственика или ползвателя от 1-во число на следващия месец, като обектът остава на пазара по свободно договорени цени при доставчика на предишния ползвател/собственик.

Ал. 3 (Изм. – ДВ, бр. 40 от 2020 г., в сила от 5.05.2020 г., бр. 36 от 2023 г., в сила от 1.05.2023 г.) - В случай че не са изпълнени условията по ал. 1 и/или 2, съответният мрежови оператор прехвърля служебно обекта от настоящия доставчик към доставчик от последна инстанция от 1-во число на месеца, следващ подаването на документите за смяната на собственик или ползвател.

Ал.4 (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2023 г., в сила от 1.05.2023 г.) - В случаите по ал. 3 съответният мрежови оператор уведомява пазарните участници в сроковете съгласно инструкцията по чл. 103, ал. 2.

Ал.5 (Нова – ДВ, бр. 72 от 2018 г., в сила от 31.08.2018 г., изм., бр. 40 от 2020 г., в сила от 5.05.2020 г., бр. 110 от 2021 г., в сила от 24.12.2021 г., бр. 36 от 2023 г., в сила от 1.05.2023 г.) - В случай че новият собственик или ползвател на обект сключва договор с нов доставчик, включително и в хипотезата на ал. 3, съответният мрежови оператор регистрира смяната на доставчика при липса на мотивирано възражение от доставчика на обекта по ал. 2.

В случая с решението на КЕВР само са констатирани подадените две идентични възражения от доставчика, без да са изложени съображения от Комисията, доколкото те отговарят на изискването на приложимата разпоредба, за да са мотивирани. Констатацията на КЕВР е следната: „ постъпило мотивирано възражение срещу смяната на собственик/ ползвател, поради наличие на неплатени задължения“. Следователно КЕВР не е изпълнила законовите изисквания по чл. 59, ал.2, т. 4 АПК. Сходен казус е разгледан с Решение № 8333 от 9.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1445/2023 г., III о. на ВАС в което се сочи:„ ... в решението на КЕВР само е констатирано подаденото възражение, без да са изложени съображения от Комисията, доколкото то отговаря на изискването на приложимата разпоредба, да е мотивирано. За да се приложи разпоредбата на чл. 102а, ал. 5 ПТТЕ трябва да няма мотивирано възражение от настоящия доставчик на обекта. В конкретния случай, КЕВР не е обосновала, защо приема, че възражението ... е мотивирано, а е следвало да направи това. Въз основа именно на съображенията на КЕВР по този въпрос, каквито в случая липсват, съдът може да извърши контрол за законосъобразността и правилността на решението на административния орган...“.

Независимо от това, Съдът следва да отбележи, че по делото са приложени въпросните две възражения от настоящия доставчик („Енерго про Енергийни услуги“ ЕАД) за обекта. От съдържанието им е видно, освен че липсва

позоваване на разпоредбата на чл. 102а, ал. 5 ПТТЕ, но и като текст само е посочено: „ поради наличие на неплатени задължения, възразяваме за смяната на собственик/ ползвател за следните обекти“ и в табличен вид, в относимата част, са изброени следните данни : „ЕИК[ЕИК], име на клиент- Б. ЕООД, абонатен номер 0101209, клиентски номер [ЕГН]“. С разпоредбата на чл. 102а, ал. 5 ПТТЕ се сочи за „мотивирано възражение“ на доставчика, без повече уточнения. Разпоредбата на чл.102 а от ПТТЕ разглежда подаването на документи за смяна на собственик или ползвател на обект на клиент на пазара по свободно договорени цени, но предвижда и възможност едновременно с това и за смяна на доставчика. В разпоредбата на чл.102 от ПТТЕ пък е уредена процедурата за смяна на доставчик и/или координатор на балансираща група и там са дадени конкретни преписания за мотивираността на възражението, които следва да се приемат в тази част за съответно приложими и в хипотезата на чл. 102 а ал.5 от ПТТЕ. Съгласно чл. 102 ал.2 от ПТТЕ възражението (на настоящия доставчик/координатор на балансираща група) може да се основава само на наличие на задължения, произтичащи от: т. 1. действащ договор по чл. 11, т. 4, и/или т. 2. действащ договор по чл. 11, т. 9, или т. 3. действащ договор по чл. 11, т. 10, 4. задължения за неустойки, ако същите са предвидени в договорите по т. 1 – 3, т. 5. (изм. – ДВ, бр. 40 от 2020 г., в сила от 5.05.2020 г.) неосигурено обезпечение, гарантиращо плащанията по фактури, ако такова е предвидено в договора. В тази връзка и съотнесено към настоящия казус, от възраженията на доставчика („Енерго про Енергийни услуги“ ЕАД) не става ясно от какво произтичат, какво е основанието на неплатените задължения, какъв е размерът на задълженията, за какъв период са същите, а ако неплатените задължения са на „Булгаре“ ЕООД, защо същите се противопоставят на „Нова Асет“ ЕООД. В този смисъл възраженията на „Енерго про Енергийни услуги“ ЕАД, цитирани като съдържание по- горе, не са мотивирани. Съответно не е имало основание да се процедира по реда на чл. 102,ал.5 от ПТТЕ, след като не са налице възражения на доставчика, които да изпълват изискването за мотивираност. След като е приела, че в случая са изпълнени всички предпоставки на чл. 102а, ал. 5 ПТТЕ, то КЕВР е постановила незаконосъобразен акт при наличие на отменително основание по чл. 146 т.4 от АПК.

Решението на Комисията е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката да се върне на КЕВР за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

Относно претенцията на жалбоподателя за разноски - по делото се съдържа както пълномощно, така и договор за правна защита и съдействие, в който е договорено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева, заплатено в брой при подписване на договора, съгласно отразеното в същия(л. 151). В този смисъл са налице доказателства за договореното адвокатско възнаграждение и за реалното му заплащане. С т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението, ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на

разписка- какъвто е настоящия казус.С оглед изхода на спора и на основание чл. 143 ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски общо в размер на 550 лева, от които: 50 лв. – ДТ и 500 лв.- за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба на „Нова Асет“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК], Решение № Ж – 317/09.04.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Нова Асет“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] сумата от 550 лева за разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

Преписи да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: